

Flogmálið og SAS

SAS HEVUR SUM KUNNUGT VIST LITLAN ÁHUGA FYRI
FØROYAFLUGVING. DONSK BLØÐ SKRIVA NOGV UM
FLOGVIÐURSKIFTINI. AKTUELT SKRIVAR SOLEIÐIS 20.
JANUAR:

SAS' SAMARBEIÐ MED DET ISLANDSKE »FLUGFELAG« PA
FÆRO-RUTEN KAN BLIVE FØRSTE SKRITT MOD »NOR-
DIC AIRLINES«

Meddelelserner om, at SAS pá-
tænker et samarbejde med det is-
landske selskab Flugfelag på ruten
til Færøerne — og videre til Rey-
kjavík — har fået det til at løbe
koldt ned ad ryggen på mændene i
det dansk-færøske selskab Faro-
e Airways, hvis direktør, Jørgen Pe-
tersen, i dag tager til Thorshavn
for at forhandle.

SAS' planer om samarbejde med
islandingerne skal formentlig ses på
lidt længere sigt. Det er temmelig
sikkert, at SAS før eller siden kom-
mer til at indlede samarbejde med
det finske selskab Finnair, der har
købt DC8'ere til de oversøiske ru-
ter. Med det islandske Flugfelag
knyttet til samarbejde begynder
tankerne om et stort »Nordic Air-

lines« at tage lidt fastere form.
Stordrift er løsenet inden for luft-
farten, hvor der stilles stadig stør-
re krav om hurtigere, større og
samtidig dyrere maskiner.

Faro- Airways har hidtil benyt-
tet DC 3 maskiner af ældre årgang
til flyvningen og har haft korte
kontrakter med SAS om beflyvning
af visse ruter. I øjeblikket flyver
Faro- Airways således middagsrute
til Billund og natruterne til Alborg
og Århus. SAS har ikke hidtil in-
teresseret sig for Færøerne, og både
Faro- Airways og det islandske
Flugfelag har kunnet lukrere på
denne mangel på interesse.

Faro- e selskabet har troet så me-
get på fremtiden, at der har lejet
en moderne Fokker Friendship
maskine til sommerens trafik og
har købt en ny Friendship maskine,
som overtages 1. november. Prisen
for de to fly er næsten 16 mill. kr.,
men mistes ruteretten på Færøerne,
står man med maskiner, som man
sædvanligvis ruter til. Det kan blive en
meget ubehagelig situation for sel-
selskabet, hvis fremtid faktisk af-
hænger af, hvad det færøske lands-
styre siger om den kommende
sommers trafik. H.

Fyrsta lambið í ár

23. januar kom fyrsta lamb-
ið í Klakksvík, tað var ein ær
hjá Petur Andrasen (Petur hjá
Hildu), sum lembdi eitt.

Sama ær lembdi tvey í fjor.

EFTA

Vit hitta mann, ið hevur
dappar royndir av, hvat ið tað
hevur kostað og kostar føroy-
ingum at standa uttanfyri EF-
TA.

Við at noyðast at selja í
Ameriku, sigur hann, tapir ein
hekkutrolari um einar 150.000
kr. fyri hvønn túrin. Tveir túr-
ar altso um 300.000 kr.

Her er nevniliga talan um
eini 34 oyru pr. kg í eyka-
farmagjaldi. Einar 10.000 kr. í
eyka trygging. So komu 10 pst.
í tolli, ið týða ikki minni enn
einar 100.000 kr. fyri lastina
við einum virði uppá 1000.000
kr. Og nú kemur tað til at pris-
urin uppá kvalitetsflak er fult
so høgur í Englandi sum í Ame-
riku.

Hesin maðurin kundi ikki
fata, hví tingmenn yvirhøvur
kundu forsvara at standa uttan
fyri EFTA.

Henda uttanfyrirstanding hev-
ur kostað føroyingum stóran
pening.

Og tað merkiliga, at teir tjóð-
veldismenn og fólkaflakksmenn
sum hava verið imóti limaskap-
inum í EFTA, ikki enn hava

verið menn, enn at flutt fram
haldgott »argument« imóti
EFTA samgonguni.

Nú frættist at hitt nýggja
landsstýrið hevur avgjørt at
seta fram uppskot um at fara
inn í EFTA.

Tað stóð okkum frítt í boði
at gerast EFTA-limur. Hvussu,
ið stóðan er idag nú allur toll-
ur veruliga er tikin av á t.d.
flakavörum hjá núverandi lim-
um. Hann hevur verið mink-
aður við 10 pst. um árið. Skulu
vit fara at byrja av nýggjum
sum hini EFTA-londini hava
gjørt — ja, so er litið vunnið.
Men vónir eru kanska fyri, at
vit koma inn beinanvegin á tað
tollegu, sum er galdandi millum
EFTA-londini.

Ungdóms- skúlamálið

verður eitt hitt fyrsta málið,
sum landsstýrið verður at
leggja fram til tingsamtyktar.

Wilson í felagsmarknaðin?

de Gaulle tykist heldur ikki hesa
ferð at vera fyri bretskum lina-
skapi eftir ti sum frættist úr Paris
i gjár.

de Gaulle, forseti, segði millum
annað undir samroðunum við Wil-
son, forsætisráðharra, at um Bret-
land og onnur EFTA-lond ætla sær
uppi felagsmarknaðin kemur hetta
at ganga út yvir okkum »seks«
sum eru treytaleyst gingin inn fyri
Romsáttmálanum av 1956, sum er
grundlóg felagsmarknaðsins.

Harold Wilson

Tað var ikki lukkugt sum teir róstu sær

Tað var ikki lukkugt sum
teir góðu sjálvstýris-samgongu-
menn róstu sær av at hava skip-
að so væl fyri søluni av okkara
fiskavörum, at prisirnir vóru
vorðnir so høgir sum ongatið
áður í Føroya søgu.

Og so upplivdu vit líka áðr-
enn teir fóru frá, hitt ræðulig-
asta neyðarrópið frá fiskasølu-
monnum um ólukkuna, sum
var yvir føroyingum, ti fiska-
prisirnir vóru við at rapla niður
í botn. Ikki nóg mikið við
ti, men menn hovdu í heila tak-
ið ilt við at selja fisk. Ringt var
við salt- og klippfiskinum. Men
tað var ikki betri við søluni av
fiskaflokunum. Prisurin á fiska-
flokum var eins og prisurin á
saltfiskinum raplaður niður í
botn. Hetta ráddi serliga við-
vikjandi smá- og millumfisk-
inum.

Her verður eitt ódnartak at
taka hjá monnum fyri at fáa
viðurskiptini aftur á rættkjøl.

Tað versta í neyðarrópinum
er harmurin yvir, at ringur »kva-

litetur« skal vera ein høvuðs-
orsøkin til prisfallið.

MENN Í SKUNDI AV LANDINUM

Vit gleddu okkum yvir nógva
og góða sild. Men nú kemur
»reklamatió« frá Svøríki yvir
sildagóðskuna. Ein so álvar-
som klagu, at menn hóttu við
at gera alt sildakeypið í Svøríki
til einkis.

Í hasti fara nú tveir vrakarar
við umboðsmonnum fyri silda-
søluna av landinum at tala við
sviari og kanna sildina.

Vaktarskipið

verður eitt av málunum hjá hes-
um landsstýrinum at loysa —
landsstýrið er farið undir tað.
Her verður politimyndugleikin
at greiða og síðan at fara undir
at byggja ella keypa sambært
tingsamtykt.

Serkønan føroying settan á danska uttan- ríkisumboðsstovu

Landsstýrið hevur samtykt at
royna at fáa sett serkønan fø-
roying á dansku uttanríkisum-
boðsstovu at taka sær av okk-
ara handilsinteressum í t. d.
Suðurlondunum, har ið alstórar
fiskaintressur leika á.

Hetta er tiltak í økum tíma
nú, ið so nógv stendur á hjá
okkum at sleppa av við fisk til
brúkligar prisir.

Verður Ráfiska- prísnevndin

AT TAKA Á SEG SETAN
AV SILDAPRISUM?

Skipaeigarar og sildaveiðarar
hava vent sær til landsstýrið
um at lata ásetan av sildapris-
inum, eisini falla inn undir rá-
fiskaprisnevndina.

Hetta sigst landsstýrið, at
vilja ganga við til at seta fram
lógaruppskot um.

»14. september«

BOÐAR FRÁ HEVND OG ILLUM DØGUM FYRI LOGMANNIN

Mangur maður harmaðist yv-
ir ta viðferð, ið Niels Arup, ad-
vokátur, fekk frá føroyingum í

»14. September« og »Dagblað-
um«. Hann varð háðaður sum
olmussudýrið, ið ikki átti 10
krónusseðilin. Hann varð skird-
ur fyri okrari og »spekulantur.
Á fundum varð hann enn tá
merktur sum landasvíkjari.

Og hvat var tað so, sum
hann hevði gjørt av illum?

Jú! Hann var umboðsmaður
(sakforari) fyri útlendsk feløg,
ið vildi sleppa at seta stórvirki
á Drelnesi á Tvøroyri fyri 12—
20 milliónur. Og so var hann
jú eisini sosialdemokrat, sum
var vinur við P. M. Dam, sum
í vinarskapi sínum hevði heitt
á hann at royna at fáa virkis-
kreftir, ið hann umboðaði, at
interessera seg fyri Føroyum.
Her goymdi seg jú stórir mögu-
leikar fyri virkisfúsar menn og
feløg.

Hetta at socialdemokratir
skuldu fáa stórvirki á stovn á
Tvøroyri, teirri reyðu borgini,
var brotsverkið mikla. Hesum
svóru teir borgarligu høvding-
arnir deyðiligan figgindaskap.
Tað mátti ikki henda.
(Framhald á 2. síðu)

HUGSA TYGUM UM AT FERÐAST
TOSIÐ FYRST VIÐ

faro- airways SØRVÁGUR TLF. 103